

Помер Умберто Еко. Колись помер Джойс. Колись помру я. Умберто Еко цінний тим, що вмів визнавати власні помилки. Серед написаних ним художніх творів невдалий лише один - Маятник Фуко. Хоча славу йому приніс роман Ім`я троянди, Еко не повторив спроби зайти в одну річку двічі. Не клонував Ім`я троянди - але й не клонував Маятник Фуко. Більше того: Еко з повагою ставився до широкого читача і був одним із теоретиків саме масової культури. Проте його романи "галімою папсой" не назвеш попри принципову (крім Маятника Фуко) заточеність на більше коло читачів, ніж аудиторія Пруста. Я помру - але мене можна не наслідувати. Джойс помер - але його краще не наслідувати, особливо в Україні. Умберто Еко помер - і праці цього автора адекватні приклади для наслідування. Не мавпування - бо Джойса і Пруста саме мавпують. Так само дуже простий для мавпування Маятник Фуко. Тому краще намагатися наслідувати Ім`я троянди, Бавдоліно, Празький цвинтар, наукову діяльність - досліджувати масову культуру і як вона працює. Але не мавпувати, працювати саме в цих координатах. Вже більше 30 років Ім`я троянди - це не твір, а формат. І працювати в ньому комусь удається, комусь ні, але це - вдячний формат. Формат же Джойса - для зануд та невдах, котрі не вміють ані вчитися, ані працювати. Хай прикладом стане Умберто Еко - якщо приклад потрібен.